

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

OSIKA

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Nie nazywa się tak dlatego, że ją ktoś o(b)sikał, nie jest też ulubionym drzewem os, choć to właśnie forma OSA jest prawyrazem, od którego wywodzi się dzisiejsza OSIKA. Prastłowiańska forma *osa, występująca także w dłuższej postaci *opsa, dała w polszczyźnie szereg form dialektalnych: OSIKA, OSINA, OSICA, a nawet OSA (w znaczeniu 'osika'), z których do języka ogólnego przeszła OSIKA. Natomiast sama OSA 'owad' pochodzi od prastłowiańskiego *vespa. Wiele legend i mitów związanych jest z OSIKĄ. OSIKOWYM (albo OSINOWYM) kołkiem należało przebić serce wampira, by już nigdy nie powstał. OSIKOWYMI (albo OSINOWYM) kołkami zabijano wieka trumien, by nieboszczyk nie wstał przed dniem Sądu Ostatecznego. OSIKA szeleści listeczkami przy lada podmuchu, bo drży ze strachu, gdyż nie udzieliła schronienia Świętej Rodzinie uciekającej przed Herodem, lub też ze wstydu, bo to osikową pałką Kain zabił Abła i to z osikowego drewna zrobiono krzyż, na którym ukrzyżowano Chrystusa.